

“Lenin là một nhân vật chính trị gây nhiều tranh cãi và sự kiêu ngạo: xác ông ta vẫn nằm ngay tại trung tâm của đất nước là hiện tượng kỳ lạ của kỷ nhà m nhĩ”,

Vladimir Medinsky, đại diện cho Đảng Nga thống nhất tại Hạ Viện (Duma quốc gia) đã tuyên bố nh thế ngay trớc lễ kỉ niệm ngày mất của lãnh tụ của giai cấp vô sản toàn thế giới.

Còn những người cộng sản thì coi ý kiến của ông này là một sự khiêu khích. Genady Zuganov, lãnh tụ Đảng Cộng sản Nga, tuyên bố rằng đảng cầm quyền chỉ làm để mỗi một việc là phá hủy các bức tượng, thay tên đường phố và xúi tung huyết mô lên mà thôi. Tạp chí Nga xin công bố bài viết của nhà triết học và bình luận gia Arkady Maler về vấn đề này. (Lời biên tập Russ.ru)

nh russ.ru

Ngày 20 tháng 1 đại diện của đảng Nga thống nhất trong Duma quốc gia, ông Vladimir Medinsky tuyên bố rằng vì sắp đến kỉ niệm ngày mất của Lenin cho nên cần phải đưa xác ông ta ra khỏi lăng và đem chôn: “Sắp đến ngày giỗ Lenin, mà những người cộng sản sẽ tổ chức kỉ niệm vì nó là năm chẵn, mặc dù chúng chặn gì hết. Tôi cho rằng năm nào chúng ta cũng phải nêu ra vấn đề là đưa xác Lenin ra khỏi lăng. Đây là công việc của những kẻ theo ngu tượng giao, rất nhà m nhĩ mà chúng ta phải thi hiên trên qua ng trng Do. Chẳng còn xác Lenin nào đó hết, các chuyên gia biết rằng chỉ còn lại khoa ng 10%, số còn lại đã tiêu hóa và đã được thay thế hết. Nhưng vấn đề chính không phải là xác mà là tinh thần. Lenin là một nhân vật chính trị đầy tranh cãi và việc xác ông ta vẫn còn nằm ngay tại nghĩa trang ở trung tâm của đất là hiện tượng kỳ lạ của kỷ nhà m nhĩ. Nhiều người cảm thấy bối rối như khi những buổi trình diễn nhạc Rock diễn ra ngay gần thánh đường Vasilievsky, nhưng thậm chí chúng ta không nghĩ rằng đây là sự báng bổ đến hai lần: hòa nhạc trên khu nghĩa địa. Đây quả là công việc của quái sứ. Còn chúng ta thì đi trong nghĩ địa. Mọi người đều biết rằng Lenin không có ý định làm lăng cho mình, nhưng

ng&#i thân củ&#a ông, chi&# ông, em trai ông, mẹ&# ông đã ki&#ch li&#t chống lại i chuy&#n đó. Họ muốn mai táng ông bên củ&#nh mẹ&# ông ở Saint-Peterburg. Nhưng những ng&#i củ&#ng sa&#n chẳng thèm quan tâm tới i củ&#ng củ&#a chính lãnh tụ lần ng&#i thân củ&#a ông. Họ cần ta&#o ra một thân t&#ng, đóng vai trò củ&#a một tôn giáo và Lenin trở thành ng&#i thay thế cho chúa Giê Su. Nhưng chuy&#n đó đã không xảy ra đ&#c. Căn ph&#i chấm dứt s&# xuyên ta&#c như thế”.

Tuy nhiên, mặc dù đề nghị củ&#a Medinsky thể hi&#n quan điểm củ&#a đa số tuyên bố những ng&#i vẫn minh, những l&#c l&#ng chính trị hoàn toàn khác nhau, t&# dân chủ-xã hội, t&# do, ba&#o thu&# đến đa phân giới trí thức và nhà th&# Chính thống giáo Nga đều đồng ý với ông, nhưng trong xã hội vẫn có những l&#c l&#ng chính trị kì qu&#c pha&#n đối hoặc phá hoại đề nghị này bằng những luận cứ khó t&#ng nhất. Vì vậy cùng với nhiệm vụ đ&#a xác Lenin ra khỏi lăng còn có một nhiệm vụ nữa, đây là biên soạn cho quyết định này cả về lí luận lẫn đ&#o đ&#c trong nhân thức củ&#a ng&#i dân, dù số ng&#i như thế là củ&#c kỉ không đáng kể.

Nếu Liên Bang Nga muốn đ&#c gọi là nhà n&#c dân chủ, dù chỉ trên các khía&#u hi&#u, thì ban lãnh đ&#o củ&#a nó phải gia&#i thích mô&#i hành động có ý nghĩa xã hội cho các công dân củ&#a mình, chính vì thế mà phải có bộ máy khoa giáo. Đ&#a xác Lenin ra khỏi lăng dĩ nhiên là một hành động có ý nghĩa xã hội rồi, vì xác củ&#a lãnh tụ phong trào củ&#ng sa&#n và lăng cũng như qua&#ng tr&#ng Đ&# và T&#ng Đi&#n C&#m Linh là những biên u t&#ng chính trị có ý nghĩa củ&#c kỉ to lớn đối với đất n&#c chúng ta và không chỉ đối với n&#c ta. Việc t&# chối tha&#o luận vẫn đề này chỉ có thể đ&#c biên soạn nếu những hi&#n t&#ng đó không có ý nghĩa biên u t&#ng to lớn đến như thế và nếu những thứ đang hi&#n di&#n tại qua&#ng tr&#ng Đ&# và chính qua&#ng tr&#ng này chỉ là những “công trình to lớn” như bất kì công trình nào khác.

Có vẻ như đối với nhiều ng&#i đ&#i di&#n cho chính quyền th&#i h&#u-Xô Viết thì s&# ki&#n đúng là như thế, bởi vì nếu không thì không thể nào gia&#i thích s&# ki&#n là lăng và xác Lenin trong lăng và những ngôi sao vàng trên các đỉnh tháp trong Đi&#n C&#m Linh và rất nhiều thứ khác vẫn còn tồn tại cho đến bây giờ. Logic củ&#a cuộc cách mạng t&# t&#ng hồi đầu những năm 90 t&# nhiên phải đ&#a đến việc t&# bỏ những biên u t&#ng củ&#a chủ nghĩa Bolshevik và đánh giá lại một cách chính thức lịch sử củ&#a n&#c Nga, nhưng trên thực tế đã không xảy ra quá trình phi củ&#ng sa&#n hóa vì rằng “cái đ&#ng” – do Yeltsin cầm đầu – giành đ&#c quyền l&#c vào năm 1991 không hề quan tâm tới bất kì t&# t&#ng nào, kể cả những t&# t&#ng biên soạn cho s&# tôn tại củ&#a chính họ. Giới trí thức theo đ&#ng lối t&# do cuối những năm 80 và đầu những năm 90 ngây thơ hi vọng rằng việc sụp đổ chế độ Xô Viết sẽ dẫn tới chính quyền củ&#a những ng&#i trí thức theo đ&#ng lối t&# do, đ&# sức ba&#o đ&#m củ&# s&# thể giới quan cho chế độ mới. Nhưng những ng&#i “t&# do” giành đ&#c quyền l&#c lại chẳng pha&#i là những ng&#i có học, càng không pha&#i là trí thức gì hết, cho nên cùng với quá trình phi

Từ thời kỳ hóa quyền lực của hồi những năm 90 là quá trình phi tri thức hóa của chính nó, và đây chính là khuyết tật khuynh khiếp nhất của chế độ hậu-Xô Viết và cũng là nguyên nhân của tất cả những khuyết tật khác của nó.

Như vậy là việc xác của Lenin vẫn nằm trong lăng qua quá trình trôi nổi hai mươi năm (!) sau khi Liên Xô sụp đổ không phải là do anh họ những chính trị hay tâm trạng gì hết, mà là chính do

sự thiếu vắng những thành tố như thế. Còn những lí lẽ mà chính quyền thời kỳ tuyên bố ra để gia vị thích cho hiệp định thời kỳ kỉ luật này – “không xứng đáng để phê phán”, như người ta thường nói trong những trường hợp như thế – thì rằng cơ công nhân là chính quyền không hề quan tâm.

Nói thật nhiều và đưa ra thật nhiều lí lẽ pha nạc, dù rằng tất cả những lí lẽ đó đều rõ ràng là vô lí, là cách ngăn chặn tốt nhất bất kỳ ý tưởng đúng đắn nào. Sau khi đã kêu gào như thế, những người đưa ra quyết định có thể cảm thấy mình không đúng, không phải là đúng trên lí trí và sự kiện, mà đúng vào tình cảm. Những người ủng hộ cho việc tiếp tục giữ xác Lenin trong lăng tại qua quá trình Đơ đang tính toán như thế, vì vậy mà họ đã sẵn lòng như ngấu nghiến cơ vô lí nhất. Họ cho rằng việc pha nạc – không phụ thuộc vào tính thuyết phục của nó – sẽ tạo ra ấn tượng nhằm ngăn chặn quyết định thời kỳ chính như không thể nào tránh được. Và điều kì lạ là tất cả những phương pháp vô lí đó trên thực tế lại nhiều khi đạt được kết quả, vì đồng ý với ý tưởng đúng là một chuyên, còn tin tưởng vào sự đúng đắn của nó và nghiêm túc chứng minh rằng “trời cao đất thấp” lại là chuyên khác. Tác giả những dòng này muốn thật làm chính cái việc như thế.

Trong những cuộc tranh luận khác nhau về việc để xác Lenin trong lăng có hai sự đi biệt mang tính nguyên tắc mà những người ủng hộ phương án để lại không thích nói tới vì họ sẽ

không cảm thấy thoải mái nếu chúng được làm rõ. Thứ nhất, sự đi biệt giữa vấn đề để xác Lenin trong lăng như là một xác ướp cân giết và vấn đề để xác Lenin trong khu vực qua

trường Đơ, dù là đời đất. Thứ hai, sự đi biệt giữa vấn đề là xác của “con người vĩ đại” đem ra trường chỗ đông người thì có đúng hay không và vấn đề coi Lenin là “con người vĩ đại” thì có đúng hay không. Theo một nghĩa nào đó thì đây chỉ là cùng một sự đi biệt mà thôi.

Tư luận đi kèm cho rằng xác của “con người vĩ đại” phải được ướp và giữ ở chỗ nổi tiếng nhất của đất nước chắc chắn sẽ đưa đến luận đi kèm cho rằng nếu Lenin chính là “con người vĩ đại” đó thì xác của ông ta phải được để trong lăng như hiệp định nay. Tư luận đi kèm cho

rằng Lenin là “con người vĩ đại”, thậm chí “vĩ đại nhất” trong số những người vĩ đại thì ông ta phải đứng ở chân trong khu vực qua ngưỡng ng Do, dù không phải trong tình trạng như hiện nay. Trong cả hai trường hợp chúng ta đều gặp phải những quan điểm trung thực, xứng đáng được trao

lời mô tả cách trung thực. So với hai luận điểm này, tất cả những luận cứ chống báng khác đều chẳng đáng kể. Xin xem xét từng luận điểm.

Luận điểm 1: “Vì Lenin là ‘con người vĩ đại nhất’ cho nên xác của ông phải được đặt trong lăng”

Y kiến cho rằng những người phản đối việc đặt xácศพ của Lenin trên ngưỡng ng Do là do người ta hoàn toàn không chấp nhận những hoạt động chính trị của ông ta gia đình rằngศพ xác “mô tả người vĩ đại” là chuyện bình thường và nên làm.

Nhưng theo truyền thống văn hóa châu Âu – đã t căn bản trên những quan niệm của Thiên chúa giáo và vẫn còn giá trị đối với Nga hiện đại – thì ý tưởng ng đặt xác mô tả người đã chết cho mọi người xem chỉ không phải là đem chôn là hoàn toàn dã man và là sự nhạo báng công khai đối với chính người đó. Cui việc đưa ra cho mọi người coi như thể là “vinh danh” thì chẳng khác gì coi phim ảnh khoả thân đứng trên phép lịch sự. Việc “triển lãm” như thế chỉ có thể được mô tả vài quan niệm ngu ngốc ng giáo u ng hô mà thôi, nhưng điều này không chỉ trái ngược với Thiên chúa giáo mà còn mâu thuẫn với cả thể giới quan thế tục mà đa số công nhân t và vẫn còn tiếp tục theo đuổi.

Ta có thể hỏi những người công nhân kêu gọi tiếp tục cuộc thí nghiệm hóa học đó với thân xác lãnh tụ của anh ta rằng thế giới quan của anh ta có phù hợp với những quan điểm nên

ta ng của chủ nghĩa Marx-Lenin đến mức nào. Những lời phê phán của phe hữu trong thế kỷ XX có rất nhiều luận cứ sắc bén về việc chủ nghĩa Bolshevik vô tình đã đi theo “chủ nghĩa

đa thân mới”, chẳng lẽ những luận cứ đó đúng dẫn đến vậ hay sao? Hay đây chính là biên u hiện của giáo điều duy vật cho rằng con người tôn ta là do cả thể còn tôn ta cho nên muốn

cho tên tuổi người đó sống mãi đến muôn đời sau thì phảiศพ xác ông ta cho muôn đời sau?

Dù sao chăng nữa, bằng việc bỏ vào việcศพ xác Lenin, những người công nhân hiện nay chẳng những chống lại truyền thống văn hóa chung của châu Âu mà còn chống lại

“thể giới quan

tiến bộ” của chính mình, và như thế, họ chính là biểu hiện của ngu tởng giáo mị. Đây là cách nói đến việc bỏ qua những điểm yếu kém mà không hiểu sao cái nhà nọ đã đến tuy tởng chuyên chính của sự vận hành gánh chịu. Như vậy là, luận cứ duy nhất cho việc giới nguyên thì thế của Lenin trong tình trạng hiện nay đưa vào logic của ngu tởng giáo và phải là hoàn toàn thế giới chính thế giới quan của mình mới có thể vận động được luận cứ đó mà thôi.

Luận điểm 2: “Vì Lenin là ‘con người vĩ đại nhất’ cho nên có thể không cần xác ông, nhưng ông phải được chôn cất trong khu vực quởng trọng Đ”

Vấn đề có thể coi Lenin là “con người vĩ đại nhất” hay không sẽ đến đến vận đề đánh giá tởng và sẽ nghi ngờ của phong trào Bolshevik, xã hội Nga hiện đã có đánh giá rất rõ ràng, chúng ta nên phải nói dài dòng làm chi. Nói cho ngay, phần bác bỏ một ý thức của những người của sự công nhận công lợi và việc đưa xác Lenin ra khỏi quởng trọng Đ là phần bác trung thực nhất và vì vậy mà ý kiến người công lợi cũng rất đáng được đem ra bàn thảo đây.

Người của sự công nhận phải chúng mình rằng đến của họ đã đưa ra cho nước Nga và toàn thế giới giới con đến phát triển đúng đến nhất, đã giành và giữ được quyền lực bằng con đến đúng đến nhất, cũng như đã xây dựng được trên lãnh thổ của Đch Nga trước đây một chế độ chính trị đúng đến nhất. Nếu quởng thế thì chúng ta, những người của sự công nhận phải công nhận rằng tất cả (hay phần lớn) các nhân của cuộc cách mạng của sự vận và không bỏ để có thể biến họ thành, rằng những người Bolshevik đã tiến hành trong suốt bảy mươi năm chính sách tiêu diệt nhất, còn tất cả những người công nhận họ, hay không tích cực của họ – Bạch vệ, Kozak, trung nông lập trên, tôn giáo và trí thức ..v.v.. – đều là sai lầm và phải trả giá là xứng đáng.

Điều đó không chỉ liên quan đến những người công nhận của Nga mà còn liên quan đến tất cả các nhân của của sự bành trướng của chế độ nghĩa Bolshevik trên toàn thế giới – từ Đông sang Tây – mà Liên Xô và đến của sự vận Liên Xô nhất định phải chịu trách nhiệm, cũng như Mỹ phải chịu trách nhiệm và những chế độ mà họ đã thiết lập thì những người công nhận phải thu vào họ. Trong việc đánh giá này, giới người đưa ra vận – dù có thể đúng trong những trường hợp khác – là không thể chấp nhận được vì đến của sự vận theo họ tởng họ đã xây dựng xã hội lý tưởng và đã làm đổ biết bao nhiêu máu của người Nga cũng như những người không phải là dân Nga rồi, cho nên họ không thể không tránh bằng những câu nói chung chung theo kiểu “hoàn toàn không thể hiểu được”.

Ngay khi cộng sản không chỉ muốn giữ quy tắc nhàn hạ và kinh tế cấp bách nào đó, như họ thường thích nói như hiện nay – họ đã đưa ra một thứ gì đó quan hoàn chỉnh và đã dùng giáo áp đặt nó cho xã hội, họ không tham gia trong những cuộc bầu cử trung thực và không sẵn sàng ra đi khi thất bại trong những lần bầu cử sau. Còn bây giờ, khi những người cộng sản đang trên quan điểm của phong trào dân chủ xã hội ôn hòa đang đi để nói với những người vô tình nào đó của chế độ trước kia của họ thì người nghe có cảm tưởng như đây là sự dối trá trong truyền hay là chứng minh trí tuệ nghiêm túc và ý. Thí dụ như khi xảy ra các vụ đang để lại các sự kiện dân Moskva, cộng sản lập tức tuyên bố rằng Liên Xô “xung đột giữa các sự kiện đã được giữ quy tắc” và nên học theo Liên Xô.

Còn gì sự như Liên Xô xung đột sự kiện đang như đã được giữ quy tắc – người ta không tham gia trong những cuộc bầu cử đang để công khai giữa người Nga và những người dân tộc chủ nghĩa không phải của Nga, những đưa Liên Xô ra làm thí dụ cho nước Nga hiện nay là không phù hợp. Đang như những người cộng sản hiện nay đã quên tất cả những “thành tựu” có thật và không có thật của họ thì Liên Xô Việt là do chúng được giữ bằng những biện pháp khủng bố quá đáng, đây là nói theo tiêu chuẩn của nền văn minh châu Âu thế kỷ XX, những biện pháp lúc nào cũng tỏ ra xung đột giữa chính quyền Xô Việt và bộ phận có thể duy trì xã hội. Liên Xô không có xung đột sự kiện không phải là vì xung đột đã được loại bỏ mà là do mọi biện pháp hiện của chế độ dân tộc, Nga cũng như không phải Nga, đều bị đàn áp một cách khốc liệt, không chỉ các phong trào dân tộc bị cấm đoán mà vì nguyên tắc văn hóa dân tộc cũng như bị kìm hãm hiện chế độ cộng sản nào cũng đều bị diệt trừ ngay từ trong truyền thống.

Vì vậy mà những người kêu gọi quay lại với Liên Xô cần phải chấp nhận những hạn chế, không có những hạn chế như thì họ thì Liên Xô Việt, cả trong lĩnh vực vật chất lẫn tinh thần đều không thể nào đang và đang được. Chỉ có những người như thì mới có thể cách báo và việc gì là lăng Lenin trên quần thể truyền Đ mà thôi, những tìm đâu ra một người như thì, như là khi người ta đã quên sự đang tất cả những tiến nghi của xã hội từ do hiện đại, và họ sẽ rất bất bình nếu bị tước đoạt những tiến nghi đó?

Trong khi đó những người cộng sản bị rõ rằng luật của của họ thì đang cộng sản như một báo và việc gì là lăng Lenin trên quần thể truyền Đ như vậy thì cũng chỉ gây xúc động cho một nửa của trí của họ, mà sự người Marxist-Leninist trung thành thì ngày càng ít đi. Vì vậy mà họ mới sẵn sàng những luật của chế độ có tính chất cộng sản gì hết, lúc thì họ giữ và làm người theo phái từ do lo lắng cho “quyền con người” và “tự do ngôn luận”, khi khác họ lại đóng vai những người tân-báo thì quan tâm đến “cải thiện nguồn lực” và “ý thức dân tộc”. Tất đó mới xuất hiện hai luật đi kèm khi quần chúng chế độ lại việc đưa Lenin ra khỏi quần thể truyền Đ – một là “lịch sử” và thứ hai là “kỹ thuật”.

Luôn có thể ba. “Lenin là ‘mặt phẫn của lịch sử’, do ‘cá nhân’ đứng lên trên quy trình Đ, vì vậy cần phải giữ nguyên nó”

Hiện nay đây là luận cứ được sử dụng nhiều nhất trong việc bảo vệ mô hình biên độ của cuộc cách mạng xã hội ta mà như họ gấp nhiều lần Bolshevik cho nên

hầu như đều dựa vào những người Bolshevik bám vào luận cứ này và nó liên “đi vào quân chúng”, đến mức được ngay cả những người có thái độ chống cộng sử dụng. Dĩ nhiên đó là một điều

không phải là niềm tin mà là thái độ vì tin rằng cái ác được biên độ vì đã là lịch sử đòi hỏi người ta phải có một quan điểm lịch sử mà không phải người nào cũng sẵn sàng công nhận. Thái độ này không rõ ràng hơn như họ có nhiều người chia rẽ – “chúng ta” (đất nước, dân tộc, sắc tộc...) là giá trị chính của lịch sử và dĩ nhiên vì vậy mà “chúng ta” bao giờ cũng đúng, ngay cả khi do lỗi của chúng ta mà có những chuyện xảy ra thì chúng vẫn được biên độ vì đây là “của chúng ta”.

Chính cái logic này đã làm cho nhiều người cánh hữu và bảo thủ công nhận “sự thật lịch sử” của chủ nghĩa Bolshevik và những người yêu nước Nga càng trách cứ nước Nga trong việc đề

xây dựng những sự kinh hoàng thời cộng sản thì những người cánh hữu và bảo thủ càng biên độ cho quá khứ đó. Cách lý luận như thế sẽ dẫn tới sự phụ thuộc hoàn toàn vào giá trị phổ quát và rơi vào quan niệm phi đạo đức theo kiểu Machiavelli hay Nietzsche

Mọi nhìn thì có thể tưởng tượng là việc bàn thảo những chuyện như thế là hoàn toàn xa rời cuộc tranh luận về biên độ của chủ nghĩa Bolshevik, nhưng trên thực tế chúng lại có liên quan mật thiết với bản chất của các cuộc tranh luận đó. Bất kể biên độ nào cũng được dùng để thể hiện một cái gì đó, thế mà lẫn cùng với xác Lenin lại là biên độ mang tính chính trị và xã hội, được dùng để thể hiện những tư tưởng chính trị và xã hội xác định, mà họ nghĩ rằng là được chấp nhận bởi một học thuyết về giá trị mà xã hội đang hướng tới như họ nghĩ biên độ đó phải theo.

Nếu mô hình Lenin qua quy trình Đ thể hiện sự toàn thắng của phong trào cộng sản thì điều đó cũng có nghĩa là chúng ta công nhận thành công đó. Còn nếu mô hình của Lenin trên quy trình Đ có nghĩa là “sự tồn tại quá khứ” thì có nghĩa là chúng ta không đánh giá quá khứ đó và cho rằng tất cả mô hình cái ác trong lịch sử của chúng ta đều được biên độ họ chỉ vì rằng chúng là của “của chúng ta”. Vì vậy vẫn đề hoàn toàn và không bao giờ là quên và sót quá khứ Xô Viết như những người cộng sản thích trách móc thế hệ nói, vấn đề chỉ là trên cơ sở thể gì quan mà chúng ta đang có hiện nay, tiến hành ĐANH GIA

quá khó mô tả cách khách quan về mặt đa o đố mà thôi. Lịch sử của nước Nga Xô Viết đương nhiên là mô tả phân chia lịch sử Nga, nghiên cứu càng nhiều thì càng tốt, và trong quá trình nghiên cứu phải sử dụng tất cả các tài liệu và quan điểm hiện hữu, kể cả quan điểm của những người cộng sản.

Hãy để cho những người cộng sản sản gia thích mô tả cách để hiểu rằng tất cả những nạn nhân của họ, từ những đũa tre trong gia đình Nikolai II đến người Kulak và Kozak cuối cùng

đều là nhu cầu của lịch sử, rằng năm 1937 cần phải giết tất cả những người theo phái Totskist mà còn phải giết tất cả những người phái hữu ủng hộ chính quyền kiểu như Ustrialov

hay Florensky, rằng tất cả những kẻ tống đa o mới đều đe dọa sự tồn tại của chính quyền Xô Viết hay đây là do Solzhenitsyn hay Shalamov bị a ra, rằng mỗi mô tả về cha cố, mô tả nhà khoa học, nhà triết học, nhà văn, nhà quay phim, nghệ sĩ ... bị đàn áp và bị thu tiêu đều là “trở ngại hòng phá vỡ” hay là “quá la m để đi a ph ng”.

Như vậy, vấn đề không phải là quên mà là đánh giá, và khi chúng ta đề cập mô tả bất cứ tình huống nào đó của Lenin thì không có nghĩa là chúng ta quên ông ta mà là chúng ta đánh giá về mặt đa o đố hoa t đương của ông ta. Nếu không làm như thế thì cũng đương nga c nhiên khi người Ukraine đương tình cho Bandera hay Shukhevich, cũng như Đức có phong trào đòi đương tình Hitler. Tại sao đây không phải là “lịch sử” và “thái độ tôn trọng ông cha ông”?

Ngoài Lenin, trên quan trọng hơn Địch, còn nhiều người cộng sản và những người xứng đáng khác, vì vậy không hiểu là sẽ còn cất họ ra sao”.

Để đưa xác Lenin ra khỏi lăng và đề cập chính cái lăng thì không cần phải đương đến nghĩa trang cộng sản – về mặt kỹ thuật thì nó không phải là tr ng và chỉ có những người rất muốn ca ngợi việc gia quyết thì mới đã t nhiên m vụ thứ nhất phụ thuộc vào nhiệm vụ thứ hai mà thôi. Chỉ có xác ướp của Lenin nằm trong lăng và người ta đã xây mô tả cái lăng dành riêng cho ông ta, nó hoàn toàn không phụ thuộc vào nghĩa trang còn lại. Vấn đề còn ông ta ở đâu và còn như thế nào cũng không phải là không cần thảo luận, nhưng trước hết cần phải làm rõ – vấn đề không phải là xác ông ta sẽ không được quan tâm và không ai cần nó, thậm chí có rất nhiều thể hiện quan tâm tới ông ta, Đa đương cộng sản và các doanh nhân đều muốn sẵn sàng kinh doanh thân xác ông ta. Vì vấn đề đưa xác Lenin ra khỏi quan trọng hơn vẫn đề đưa đi đâu, cho nên vấn đề này không thể trở thành lý do cần chú ý và cần phải như rằng những người cộng sản còn bám lấy vấn đề này như là cơ hội cuối cùng để bao hoa về đề tài này nữa kia.

Tác gia những dòng này cho rằng chẳng gì sai nếu Lenin sẽ được chôn cất bên cạnh mẹ của ông ta tại nghĩa địa Volkovoi ở Petergurg, đây là cách gia đình quyết tốt nhất và hiếm có người công nhân nào có thể bác bỏ được. Giữ bao nhiêu -cánh hữu đưa ra rất nhiều ý tưởng kỳ quặc về cách xử lý cái xác, nhưng chúng ta phải là những người thực tế – không ai đi ra ngoài hay dùng súng để bác bỏ thân xác ông ta xuống biển. Ý tưởng biến xác Lenin thành mô hình kinh doanh, dù rất có lợi cho nhà nước, nhưng hoàn toàn phi đạo đức và trái với đạo đức của Thiên chúa giáo.

Nhưng người công nhân có thể tiến hành việc chôn cất, chính phủ có thể thả họ ra khỏi nhà tù và người trong bộ nội vụ và các hội viên của bộ có thể quá trình này. Dù thế nào thì chính phủ cũng không có trách nhiệm về việc chôn cất một cách quá trình này, vượt ra ngoài tiêu chuẩn của việc chôn cất, phù hợp với luật pháp hiện hành. Liên bang Nga không thể là Liên Xô về mặt pháp lý, nhưng không thể pháp lý không có nghĩa là không thể và ý thức hệ và không có ai trong số những người cộng sản quy định hiện nay phải có trách nhiệm tôn trọng người thành lập ra cái hệ thống mà sự sụp đổ của nó là khi đưa ra các lệnh của chính Liên bang Nga.

Dĩ nhiên là người chôn cất Lenin sẽ trở thành địa điểm hành động của những người công nhân trên khắp thế giới, nhưng người ai vì Peterburg chứ không phải trung tâm Moskva thì vẫn tốt hơn. Cần phải có cách tiếp cận riêng với từng di hài ở chân tường Điện Cẩm Linh hay ngay trong chính bộ công an này. Có thể rằng những người công nhân cho công nhân như rằng họ phải của Lenin, còn những người nói rằng họ phải công nhân, những người có ý nghĩa đối với lệnh của Nga nhưng không liên quan gì đến họ từ công nhân, từ Igor Kurtratov, Mstislav Keldysh, Sergey Koroliov đến Vasily Chkalov, Yuri Gagarin và các công nhân lãnh trong cuộc Chiến tranh Vệ quốc vĩ đại thì cần phải chôn cất một cách long trọng nhưng với sự xứng đáng nhất đối với họ. Vì vậy cùng thì cần phải nói không chỉ về Lenin mà về toàn bộ cái nghĩa trang công nhân đó cũng như vẫn để không chỉ là bộ thân Lenin mà là họ từ công nhân và thế giới mà ông ta đã thực hiện và vẫn còn làm nên cho đến tận bây giờ.